

Rozsudek Krajského soudu v Košicích ze dne 14.08.1990, sp. zn. 22 Co 224/90, ECLI:CZ:KSKE:1990:22.CO.224.1990.1

Číslo: 59/1991

Právní věta: Požívanie alkoholických nápojov pracovníkom v pracovnom čase na pracovisku i mimo pracoviska môže organizácia úspešne uplatňovať ako dôvod rozviazania pracovného pomeru výpoveďou podľa ustanovenia § 46 ods. 1 písm. f) Zák.práce pre závažné porušenie pracovnej disciplíny.

Soud: Krajský soud v Košicích

Datum rozhodnutí: 14.08.1990

Spisová značka: 22 Co 224/90

Číslo rozhodnutí: 59

Číslo sešitu: 9-10

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Pracovní kázeň, Výpověď z pracovního poměru

Předpisy: 65/1965 Sb. § 46

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 59

Požívanie alkoholických nápojov pracovníkom v pracovnom čase na pracovisku i mimo pracoviska môže organizácia úspešne uplatňovať ako dôvod rozviazania pracovného pomeru výpoveďou podľa ustanovenia § 46 ods. 1 písm. f) Zák. práce pre závažné porušenie pracovnej disciplíny.

(Rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 14. 8. 1990, [22 Co 224/90](#))

Okresný súd vo Vranove nad Topľou rozsudkom rozhodol, že výpoveď daná žalovanou organizáciou žalobcovi listom z 27. 2. 1990 podľa ustanovenia § 46 ods. 1 písm. f) Zák. práce, ktorou mal pracovný pomer žalobcu v žalovanej organizácii skončiť 30. 4. 1990, je neplatná. Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že žalobca pracuje ako robotník v približovaní dreva v obvode Lesnej správy S. od 1. 1. 1987. Jeho pracovný čas je od 7. hod. do 15.30 hod. Dňa 16. 1. 1990 asi o 14. hod. žalobca odišiel z lesa kúpiť si pol litra borovičky, z ktorej vypil ani 4 a pod dl. Po príchode do šatne v lesovni, v ktorej zasadal dielenský výbor odborovej organizácie, mal ostrú výmenu názorov s vedúcim lesnej správy J. B. Na chodbe došlo potom medzi nimi k stretu, pri ktorom žalobca spadol na plošinu pod schodmi. Keď sa postavil na nohy, chcel zaútočiť na J. B., v čom mu spolupracovníci zabránili. Dielenský výbor a vedenie lesnej správy potom neskôr 16. 1. 1990 vyslovil súhlas s

rozviazaním pracovného pomeru so žalobcom. Závodný výbor odborovej organizácie na svojom zasadnutí 14. 2. 1990 sa takisto vyslovil pre rozviazanie pracovného pomeru so žalobcom formou výpovede; išlo o súhlas k výpovedi podľa ustanovenia § 46 ods. 1 písm. f) Zák. práce. Dňa 27. 2. 1990 bolo rozhodnuté o rozviazaní pracovného pomeru výpoveďou pre závažné porušenie pracovnej disciplíny spočívajúce v tom, že 16. 1. 1990 žalobca prišiel z pracoviska pod vplyvom alkoholu do šatne, rušil priebeh zasadnutia dielenského výboru a napadol vedúceho lesnej správy. Podľa výpovede malo ísť o opätovné porušenie pracovnej disciplíny. Súd prvého stupňa však vychádzal z toho, že u žalobcu došlo k prvému závažnému porušeniu pracovnej disciplíny, že je svedomitým pracovníkom a že tu boli také okolnosti, za ktorých došlo ku kolízii s vedúcim správy J. B., pre ktoré bol na mieste záver, že žalovaná organizácia unáhlelne konala, keď dala žalobcovi výpoveď.

Súd prvého stupňa súčasne uložil žalovanej organizácii povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania 400,- Kčs. Žalovanej organizácii bola uložená aj povinnosť zaplatiť na účet súdu súdny poplatok v sume 300,- Kčs.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná organizácia. Žiadala rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a podaný návrh v plnom rozsahu zamietnuť. Ako dôvod uviedla, že podľa ustanovenia § 46 ods. 1 písm. f) Zák. práce organizácia môže dať pracovníkovi výpoveď pre závažné porušenie pracovnej disciplíny. Požívanie alkoholických nápojov v pracovnom čase aj mimo pracoviska treba vždy považovať za závažné porušenie pracovnej disciplíny. Závažné porušenie pracovnej disciplíny bola v tejto prejednávanej veci jednoznačne preukázané.

Žalobca žiadal potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa. Poukázal na výsledky dokazovania vykonané súdom prvého stupňa, ktorým bolo zistené, že svedok J. B. ho udel. Uvádzal ďalej, že závodný výbor odborovej organizácie na svojom zasadnutí 14. 2. 1990 nedal výslovný súhlas s rozviazaním pracovného pomeru výpoveďou so žalobcom.

Krajský súd v Košiciach doplnil dokazovanie opätovným vypočutím svedka L. S., oboznámením sa so žiadosťou žalovaného podniku o udelenie predchádzajúceho súhlasu závodného výboru s výpoveďou pracovného pomeru žalobcu, so zápisnicou zo zasadnutia závodného výboru a dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav, avšak zo zistených skutočností nevyvodil správne právne závery. Odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že sa žaloba zamieta.

Z odôvodnenia:

Predmetom súdneho konania bol návrh na určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru danej žalovanou organizáciou žalobcovi podľa ustanovenia § 46 ods. 1 písm. f) Zák. práce pre závažné porušenie pracovnej disciplíny.

Požívanie alkoholických nápojov na pracoviskách organizácie a v pracovnom čase aj mimo týchto pracovísk treba považovať za závažné porušenie pracovnej disciplíny. V prípade jeho preukázania je zásadne splnená podmienka na danie výpovede pre závažné porušenie pracovnej disciplíny.

V danom prípade bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že žalobca v pracovnej dobe požíval alkoholické nápoje. Tento skutok nemožno hodnotiť inak, než ako závažné porušenie pracovnej disciplíny. Ak sa organizácia rozhodla, že toto porušenie pracovnej disciplíny pracovníka postihne výpoveďou podľa ustanovenia § 46 ods. 1 písm. f) Zák. práce, nie je súd oprávnený posudzovať, či organizácia mala postihnúť pracovníka iným spôsobom.

Odvolací súd opätovne preskúmal aj ďalšie podmienky platnosti tohto rozviazania pracovného pomeru výpoveďou. Výsluchom svedka bolo jednoznačne preukázané, že závodný výbor odborovej organizácie na svojom zasadnutí 14. 2. 1990 rokoval o návrhu na udelenie súhlasu k výpovedi pričom

mal k dispozícii aj zápisnicu zo zasadnutia tohto výboru. Predmetom rokovania bolo porušenie pracovnej disciplíny spočívajúce v požívaní alkoholických nápojov žalobcom v pracovnom čase. Závodný výbor odborovej organizácie súhlasil s navrhovaným rozviazaním pracovného pomeru žalobcu z dôvodu porušovania pracovnej disciplíny. Závodný výbor odborovej organizácie teda rozhodol o súhlase k výpovedi žalobcovi v zmysle ustanovenia § 59 ods. 1 Zák. práce. 1)

Nakoľko boli splnené aj ďalšie zákonom stanovené podmienky, a to, že o výpovedi rozhodol k tomu oprávnený vedúci pracovník, výpoveď bola v písomnej forme doručená do vlastných rúk žalobcu (§ 44 ods. 1, § 46 ods. 3 a § 266a ods. 1 Zák. práce), nešlo o neplatnú výpoveď danú žalobcovi.

Preto odvolací súd v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 O. s. p. zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že sa žaloba zamietla.

V dôsledku neúspechu žalobcu vo veci nebolo už možné zaviazať žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku za podanú žalobu v zmysle ustanovení § 4 ods. 2 zákona č. 140/1984 Zb. Preto bol zrušený výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bola takáto povinnosť žalovanému uložená.

Úspech v konaní bol žalovaný. Preto v súlade s ustanoveniami § 142 ods. 1 a § 224 ods. 2 O. s. p. mu vzniklo právo na náhradu trov konania. Odvolací súd mu priznal len náhradu pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku za podané odvolanie.

1) Ide o prípad, ktorý bolo treba posudzovať podľa ustanovenia § 59 ods. 1 Zák. práce v znení pred novelizáciou tohto ustanovenia zákonom č. 3/1991 Zb. (čl. I bod 55) teraz je organizácia povinná výpoveď alebo okamžité zrušenie pracovného pomeru iba vopred prejednať s príslušným odborovým orgánom.